

Příloha č. 4

Zahájení školního roku 2017/18

Milí studenti, nový školní rok 2017/18 bude zahájen v pondělí 4. září 2017 v 8 hodin v budově Gymnázia Oty Pavla.

Na setkání s Vámi se jménem celého pedagogického sboru těší

RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka

Vzhůru na Říp!

30. srpna 2017

Poslední týden prázdnin je pro učitele už vlastně pracovním. My jsme si jej zpestřili výletem do Roudnice a výstupem na Říp. Roudnickým zámekem nás provázel sympatický mladík, měli jsme možnost ochutnat produkty Lobkowiczského vinařství, ale samotný rozsáhlý barokní komplex zel prázdnotou a na lepší časy odkazovaly jen historické fotografie. Po vydatném obědě, osvěžení zmrzlinou, jsme se vydali po stopách našeho praotce Čecha na památný kopec. Cestou jsme se svlažili v romantickém rybníčku (někteří z nás si s sebou pro tyto případy nosí dokonce i plavky a ručník).

Výstup zpestřily krásné výhledy, oko spočinulo na malebné české krajině, že jsme se ani tomu Čechovi moc nedivili, že zakotvil právě zde. Majestátná rotunda sv. Jiří na vrcholku byla nejvyšším bodem našeho putování, po komentované prohlídce jsme se vydali zpět – plni dojmů a energie do nového školního roku!

Mgr. Pavlína Krupová

Geografická exkurze 6.S a 4.A do Vysokých Tater

5. – 9. září 2017

Obě naše třídy se pod vedením pana profesora Dostála a paní profesorky Sukeníkové vydaly v úterý 5. září nočním rychlíkem směrem Košice. Cesta to byla vskutku krušná – lidská chyba zapříčinila, že se na naši hromadnou rezervaci jaksi pozapomnělo. A fakt, že se do lehátkového kupé o rozměrech 3×2 muselo vejít šest lidí, nám do karet také úplně nehrál. Nejsme ale žádné houžve, takže ani krátký a nekvalitní šlofik nám nezabránil, abychom se těšili na první výšlap.

V Popradu jsme přestoupili na proslulé úzkorozchodné „električky“, které nás dovezly do zastávky Tatranská Lesná, nedaleko níž se nacházelo naše ubytování v penzionu Erika. Zde

jsme složili batožinu a obratem jsme se vydali další električkou ku Štrbskému plesu. Ten den bylo krapet mdlé počasí, které nakonec vyústilo v hustou, nekončící mlhu. Jakmile jsme ale začali stoupat sjezdovkou, otevřely se nám výhledy na první překrásné vrcholy a štíty pokryté téměř výhradně klesčí. Vzhledem ke své únavě a lenosti jsem se však tento den nedostal až na úplný vrchol Predného Soliska (2093 m n. m.), na rozdíl od mého vybraného spolužactva.

Druhý den nás opět čekalo brzké vstávání, což se na některých velmi podepsalo. Čekala nás totiž největší túra zájezdu, která pro nás začala po výstupu u Popradského plesa. Skupina 6.S se chystala dostat na vrchol Rysy (2499 m n. m.) se zastávkou na nejvýše položené horské chatě ve Vysokých Tatrách, zatímco skupina 4.A se od nás v půli cesty odpojila a vyrazila směrem na Koprovní štít (2367 m n. m.). Túra to byla vskutku náročná, nebylo to ale nic, co by nezachránil talíř plný parených buchet.

Před třetí a poslední túrou nás vedení nechalo si mírně přispat. Tentokrát začínala již v hlavním přestupním uzlu Tatranských električek, tedy ve Starém Smokovci. Toho dne jsme vyrazili směrem ke Gerlachovskému štítu a Batizovskému plesu. Nutno říci, že ten den bylo překrásné počasí s ideální viditelností, což některé jedince evidentně zmátlo a vnuklo jim myšlenku se v krásných 11°C vykoupat. A rovnou dvakrát. Poslední cestu našeho pobytu jsme zakončili ve Vyšných Hágách, odkud nás další električka dopravila rovnou na večeri.

Cesta zpět již proběhla bez větších problémů. Regiojet nabízel spoustu žvance za málo peněz, což pochopitelně vedlo k tomu, že jsme se během sedmihodinové cesty všichni až do příjezdu na pražské hlavní nádraží jen a pouze nacpávali. Celému zájezdu se nakonec nedalo nic vytknout. Byl to pro nás poslední školní výlet a samozřejmě jsme si ho všichni náležitě užili. Tímto chci tedy na závěr za nás všechny poděkovat našemu pedagogickému doзору za organizaci a spoustu nových zážitků.

Karel Štolfa, 6.S

Jazykový pobyt v Devonu

18. září 2017

„Bylo to skvělé!“ „Měli jsme hrozně velké štěstí na počasí. Byli jsme týden v Anglii a ANI JEDNOU nepršelo a bylo i teplo.“ „Fakt jsem si to užil.“ „Když jsem se loučila s hostitelskou rodinou, skoro jsem brečela.“ „Vůbec se mi nechce domů, klidně bych tu ještě týden zůstala!“ „Pro mě to byl nejlepší zájezd, na kterém jsem se školou byla.“

Tak takové byly naše reakce na konci malého výletu do Barnstaplu (kdyby někdo náhodou nevěděl: severní Devon, Anglie). Náš malý výlet se protáhl celkem na deset dní, z toho čtyři dny jsme strávili v provizorním domově: v autobuse. Cestu jsme zahájili pozdě večer v sobotu 10. června. Deku, polštářek a dobrou noc! A jelikož přísloví jako „bez práce nejsou koláče“ už jsou zastaralá, probudili jsme se přímo v Lucemburku. Krátká prohlídka města, ještě kratší rozchod a rychle zpátky na palubu! Máme přece spoustu práce, tedy řidiči mají spoustu práce... Pozdě odpoledne jsme se ubytovali v Calais a vydali se prozkoumat mořské pobřeží. Někteří byli mořem tak uchvázeni, že do něj doslova vletěli, přestože jsme my ostatní měli na sobě kalhoty a bundu, a i tak nám byla zima.

V pondělí kolem osmé hodiny ranní jsme konečně přistáli na anglické půdě. Cestou do cíle jsme nemohli vynechat dvě zastávky, a to městečko Canterbury s proslulou katedrálou a Stonehenge. V šest hodin jsme konečně dobyli Barnstaple a shledali se s našimi hostitelskými rodinami.

Od úterý do soboty jsme se nevyhnuli škole, ale i tak nám mají ti, co nejeli, co závidět, poněvadž vyučování bylo zábavné a krátké. Místní učitelky Cathrine, Chirsty a Elizabeth nás rozdělily do tří skupin, u každé z nich se během dopoledne či odpoledne vystřídaly. V hodinách jsme probírali vše možné o Spojeném království a samozřejmě hlavně o severním Devonu.

Mně osobně se nejvíce líbila hodina zaměřená na hon čarodějnic ve středověku, ve které jsme živě rekonstruovali soud s čarodějnicemi. Dále jsme také hráli scénky z legendy o králi Artušovi, zkusili si přijímací pohovor (pro vysněnou práci), ochutnali místní kulinařské speciality nebo přehrávali krátké scénky popisující anglická přísloví.

Ve druhé části dne jsme procestovali místní kraj. Přirozeně jsme začali s naší základnou Barnstaplem. Byli jsme na jedné z nejkrásnějších pláží Anglie Woolacombe, pak jsme v Ilfracombu viděli neobvyklou sochu Verity od Damiena Hirsche a divadlo. Zdolali jsme strmé uličky městečka Clovelly, abychom se dostali na pláž k vodopádu. Tento malebný přístav je zajímavý tím, že uličky jsou tak úzké, že jimi neprojde auto, a tak obyvatelé veškeré věci tahají na „sledges“ (jakési sánky). Jeli jsme také lanovkou podobnou té naší petřínské, která spojuje pobřežní městečko Lynmouth s vesnicí Lynton, jež leží v kopci skoro kolmo nad ním. Našel se čas i na hojné nakupování, ať už v oblíbeném Primarku nebo v levných „charity shops“ (jak řekla paní profesorka Sukeníková, když přišla z „charity shopu“ s obrovskou encyklopedií: „Za dvě libry padesát, no nechej to tam!“).

Sobota a neděle se vymkly zaběhnuté rutině „škola – výlet“. Celé sobotní dopoledne jsme pilně pracovali na projektech, které jsme odpoledne prezentovali ostatním. Ve skupinkách po dvou či po třech jsme si vybrali téma, na které jsme vymysleli deset otázek. Byla to např. tato témata: historie Barnstaplu, hudba, volný čas, festivaly, knihy, náboženství, filmy nebo Brexit. Pak jsme hodinku chodili po Barnstaplu a deseti „obětí“ se ptali na deset otázek. Myslím, že jsme byli všichni mile překvapeni, že většina dotázaných byla vstřícná, mile se usmívala a snažila se odpovědět co nejlépe. Na konec dne bylo zhodnocení pobytu a obdržení certifikátu o úspěšném absolvování programu organizace SOL (Study One Language).

Právě na neděli se mnozí z nás těšili nejvíce. Byl to totiž „family day“, tedy den, který jsme celý strávili se svými hostitelskými rodinami. Mě moje rodina vzala na krásnou pláž pod útesy, kde byl i kaskádový vodopád. Slyšela jsem, že jiní navštívili zábavný park, trhy, pláže a náš profesorský sbor se vydal na úmorný (bylo totiž 30°C) celodenní výlet na kolech. Neměli jsme štěstí jenom na počasí, ale právě také na rodiny, což myslím bylo hlavním důvodem, že jsme si zájezd tak užili. Se vším nám pomáhali, stále se usmívali, pořádně nás vykrmovali (bohužel většinou i překrmovali), vymýšleli pestrý večerní program. Jedna rodinka si dokonce stěžovala, že se svými svěřenci tráví příliš málo času, a proto jim nemůže ukázat vše, co by chtěla.

Týden v rodinách utekl příliš rychle a jen neradi jsme se loučili. Čekala nás poslední zastávka, Londýn. V metropoli jsme měli devět hodin a za tu dobu jsme stihli projít vše podstatné. Zážitek nám trochu zkazilo počasí, protože bylo šílené vedro, a tak bylo chození po rušných ulicích vyčerpávající. Náladu nám ale spravila večerní projížďka lodičkou po Temži a párky od pánů řidičů.

Na závěr bych chtěla ještě jednou za všechny účastníky moc poděkovat paním profesorkám Ledererové, Sukeníkové, Markové a Kloučkové za to, že nás na zájezdu doprovázely a brilantně nás provedly Lucemburkem, Calais, Canterbury a Londýnem.

Perlička na konec: Průvodkyně chtěla přeložit text naší hymny. Horlivý student začal: „Where is my home? Where is my home? Water is.... Kdyby vás to náhodou zajímalo, tak na angličtinu mám paní profesorku Ledererovou... A dostal jsem dvojku... S plusem do dalšího pololetí.“

Návštěva 4. A v Českém rozhlasu

19. října 2017

Ve středu 19. 10. 2017 jsme se vydali do budovy Českého rozhlasu. Na začátku jsme museli absolvovat bezpečnostní prohlídku a pak jsme vyrazili do útrob této rozlehlé budovy. Na každém patře jsou studia jiné rozhlasové stanice, jak jsme se dozvěděli od redaktora Martina Karlíka, který nás provázel a zahrnoval nás neustále množstvím informací týkajících se rozhlasu. Prohlídku jsme zahájili povídáním o tom, jak to v rozhlasu funguje, kdo má co na starosti. Během toho jsme se po skupinkách podívali do místnosti, kde se nahrává a především probíhá živé vysílání, které jsme měli možnost pozorovat. Dokonce jsme si mohli vyzkoušet mluvit do mikrofону a nahlédli jsme přes rameno panu zvukaři, který sledoval na obrazovce záznam zvuku.

Když jsme se všichni vystřídali, pokračovali jsme do atria, kde jsme se podívali na pamětní desky, které jsou spojeny s klíčovými roky naší historie. Jak jsme se dozvěděli od pana redaktora, budova rozhlasu má velmi bohatou historii. Bojovalo se zde s nacisty, i v roce 1968 při okupaci vojsky Varšavské smlouvy. Pan redaktor nezapomněl zmínit rozhlasový archiv, kde najdeme nahrávky zpráv, pořadů i rozhovorů s různými osobnostmi, dokonce můžeme slyšet hlas Františka Josefa, jen zprávy o počasí tam chybí, ty se nearchivovaly. Posledním bodem naší prohlídky byl páternoster, legendární výtah a dnes kulturní památka. Měli jsme velkou radost, když nám bylo dovoleno využít jej k přesunu do přízemí, kde jsme se museli s panem redaktorem rozloučit, neboť se musel vrátit zpět do práce.

A co nám tato exkurze přinesla? Samozřejmě spoustu zážitků a informací. Nejvíce mě překvapilo, jak je budova Českého rozhlasu velká a kolik tam pracuje lidí, neustále tam někdo pobíhá, nahrává a vysílá, nebo je zrovna v terénu. Také doufám, že nám návštěva pomůže při tvorbě naší skupinové seminární práce ze společenských věd, jejímž tématem je analýza rozhlasového a televizního zpravodajství na různých stanicích.

Na závěr bych chtěla poděkovat paní profesorce Marešové a panu redaktorovi Karlíkovi za příjemně strávené dopoledne.

Za třídu 4. A Jana Jiříčková

Exkurze do Osvětimi a Krakova

24. – 25. října 2017

V termínu 24. – 25. 10. 2017 jsme se vydali na exkurzi do Polska. Osazenstvo autobusu tvořila třída 5.S, 6.S a 4.A. Vyjžděli jsme v úterý ráno od budovy gymnázia. Naším cílem byl koncentrační tábor Osvětim, kam jsme dorazili po sedmi hodinách jízdy přes Brno a Ostravu. V Osvětimi jsme absolvovali tříhodinovou prohlídku. Museli jsme se rozdělit na dvě skupiny a v polovině prohlídky jsme přeježděli z tábora Osvětim I do tábora Osvětim II –

Březinky. V Osvětimi I jsme prošli několik domů, kde vězni spali, dnes jsou tyto prostory upravené pro účely muzea. Dále jsme viděli jedinou zachovalou spalovací komoru a další budovy tábora. V druhé části tábora, Březince, jsme viděli dřevěné stáje, ve kterých vězni také spali, dále rampu, kam přijeli vlakem, a na celý komplex jsme pohlédli z věže, kde sídlila ostraha tábora.

Večer jsme se autobusem přesunuli do Krakova, kde jsme se ubytovali. Většina z nás poté vyrazila do města na večeři a na procházku po bývalé židovské čtvrti.

Další den dopoledne jsme s průvodcem absolvovali prohlídku starého města. Počasí nám moc neprálo, byla docela a zima a chvílemi přšelo, ale přesto jsme vyšli na Wawel, kde jsme se pokochali renesančním palácem a gotickou katedrálou, ve které byli korunováni polští králové. Pak jsme sešli do starého města, kde jsme navštívili kostel Panny Marie a prohlédli si krásné historické budovy postavené okolo náměstí.

Poslední zastávkou naší exkurze byl solný důl Vělička nedaleko Krakova. Absolvovali jsme 2,5 km dlouhou prohlídku podzemí, ve které jsme viděli krásnou solnou kapli, ukázky způsobu těžby a solná jezírka. Poté následovala cesta do Prahy.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu profesorovi Cieslarovi za uspořádání této exkurze.

Za třídu 4.A Jana Jiříčková

Imatrikulace 2017

8. listopadu 2017

Dne 8. listopadu 2017 se od 15:00 konala slavnostní imatrikulace pro nově příchozí studenty GOP ze tříd 1. S a 1. A. Místem konání byl Kulturní dům U Koruny v Radotíně.

Když se sál zaplnil rodiči, prarodiči i sourozenci studentů, celou místností se rozezněly tóny písně Gaudeamus Igitur, kterou zazpívala Columbella, pěvecký sbor GOP, pod vedením profesorky Šreinové. Během této písně studenti primy i prvního ročníku vstoupili do sálu a rozestoupili se po stranách místnosti.

Slova plná zkušeností a přání postupně pronesli paní ředitelka GOP Jana Hrkalová a pan starosta Prahy-Radotín Karel Hanzlík. Nadále program doplňovala o vydařené hudební kousky Columbella a k dobré náladě přispívala i slova profesorky Šreinové, která celou slavnost uváděla.

Studenti však netrpělivě čekali, až přijde na řadu jejich vlastní „pasování“. Dvě studentky z nejvyššího ročníku spolu s třídními učiteli 1.S (Jindřiškou Nejedlíkovou) a 1.A (Vladimírem Cieslarem) postupně každému z nich připnuli placku s logem školy a předali ročenku GOP. Poté sál obestoupilo 61 usměvavých studentů, kteří své úsměvy po závěrečné písni rozdávali i během focení společných fotografií.

Všichni studentům přejeme, aby ve stejném počtu a ještě lepší náladě zaplnili sál za 4 roky (1. A) a za 6 let (1. S) během slavnostního předávání maturitních vysvědčení.

Mgr. Jindřiška Nejedlíková, třídní učitelka 1.S

Sára Kousková míří do USA

12. listopadu 2017

V šestém ročníku se studenti většinou cíleně připravují na maturitu. Totéž platí i o Sáře Kouskové, studentce 6.S. Ovšem kromě zodpovědného přístupu ke škole Sára sbírá golfové trofeje v Evropě i za mořem a svými výsledky zaujala trenéra ženského golfového týmu Texas Longhorns. Texaská univerzita o naši studentku projevila vážný zájem a Sára už je zapsána na tuto školu od příštího školního roku. (Tak teď už jenom tu maturitu!)

Trenér týmu Ryan Murphy nešetří chválou na mladou sportovkyni: „Neuvěřitelné. Sára bude první golfistkou z České republiky, která se připojí k našemu ženskému golfu. Má za sebou skvělou juniorskou kariéru a je aktuálně jednou z nejvýše postavených juniorek ve světě.“ R. Murphy oceňuje její výkony, ale také její povahu a osobnost jako takovou. Jsme na Sárku pyšní a držíme jí palce v další studijní i sportovní kariéře.

Mgr. Pavlína Krupová

Exkurze do Archeologického ústavu AV ČR – 1. A 16. listopadu 2017

Naše první třídní exkurze nás zavedla na pracoviště Archeologického ústavu AV ČR. Rozdělili jsme se do dvou skupin, abychom si všichni mohli každou část lépe vyzkoušet. Zatímco chlapci si vyslechli úvodní shrnutí o podstatě archeologie z úst paní doktorky Březinové, již několikaleté spoluorganizátorky akce, dívčí část šla k paní doktorce Svobodové, která měla na starost pravěkou keramiku. Chvilí nám o ní povídala a potom jsme si mohli vyzkoušet keramiku mýt a skládat. Některým to šlo opravdu od ruky. Po uplynutí času jsme se s druhou skupinou vyměnili a šli jsme na druhé pracoviště, kde nám nadšený zoolog ukázal a okomentoval kostry, lebky a kosti všemožných současných i vyhynulých pravěkých zvířat. Ukázali jsme si například k porovnání kosti krtka a lopatku mamuta. Abychom zúročili své znalosti ze školy, vyhledali jsme si ve vědecké knihovně v odborné literatuře shrnující poznatky k některým pravěkým kulturám. Necelé tři hodiny strávené praktickou činností v příjemném prostředí nadšených vědců tak utekly jako voda a ukázaly nám vědu také z jiné stránky, než je školní teorie.

Adéla Havránková, Mgr. Vladimír Cieslar

Celostátní finále dějepisné soutěže pro gymnázia v Chebu 22.-23. listopadu 2017

Léta strachu a naděje... Tento trefný název zvolili pořadatelé z Gymnázia Cheb pro XXVI. ročník celostátní dějepisné soutěže pro gymnázia z České i Slovenské republiky. Letos se totiž studenti lopotili nad otázkami doby opravdu nelehké, a to dějin Československa v počáteční fázi komunistické vlády (1949 – 1967). Jen probít se z krajského kola do celostátního finále vyžadovalo opravdu důkladnou přípravu (mnoho přečtených knih a článků) od celého týmu (Jana Jiříčková, 4. A, Edita Kačerová, 4. A, Matěj Konrád, 3. A) a proklouznout poprvé v historii našich účastí se podařilo opravdu jen o vlasek (5. místo z 33 pražských gymnázií). Chebské finále je ovšem odměnou pro každého zúčastněného studenta. Dvoudenní akce (22. – 23. 11. 2017) nabídla možnost prozkoumat toto nesmírně malebné historické městečko během prvního dne a v naprostém pohodlí čtyřhvězdičkového hotelu ve Františkových Lázních nabrat síly na druhý soutěžní den. Jen příchod do soutěžního sálu ohromil každého účastníka – 10 knih s historickou či místopisnou tematikou, 16 GB flash disc, tričko pořadatelského gymnázia a množství historických časopisů čekalo vyrovnáno na stolku všech týmů a dostalo se i na učitelský doprovod. Ovšem nejen vědomostmi živ je člověk... Spousta teplých i chlazených nápojů, ovoce, řízečky, guláš a všemožné zákusky pomáhaly soutěžícím i nervózním pedagogům zahnat žízeň i hlad. Vše bylo servírováno milou obsluhou pořadatelského gymnázia a jejich pomocníky z hotelové školy. Na chodbách i v sále jsme mohli potkat přední vědecké kapacity světa historiků ČR i SR a přední politiky našeho státu, kteří převzali záštitu nad chebským finále. Jen namátkou bych zmínil prof. Petra Čorneje, prof. Milana Hlavačku, prof. Roberta Kvačka či prof. Jana Rychlíka za historiky, své povzbuzující slovo vyjádřili soutěžícím i předseda Senátu PS PČR Milan Štěch, kandidát na prezidenta republiky prof. Jiří Drahoš či náměstkové ministerstev školství obou republik.

Díky takovéto podpoře se podařilo získat i velké množství sponzorů, kteří zajistili nejen již výše zmiňované základní ceny pro každého účastníka, ale především speciální ceny pro prvních 10 umístěných týmů, přičemž první 3 týmy si mezi sebe rozdělily notebooky, tiskárny či televizní přijímače nejen pro každého člena týmu, ale zároveň také jednu cenu pro školu.

Náš tým zápolil se zapeklitými otázkami opravdu statečně, nicméně lépe než na 44. místo ze 75 gymnázií to nestačilo. I tak jsem na tým patřičně hrdý, neboť jen postup do chebského finále byl pro naši školu malým zázrakem a to, že porazili velké množství týmů, které byly v krajských kolech bodově před nimi, jen potvrzuje, že se na soutěž připravili opravdu zodpovědně. Studenti si odnesli mnoho zkušeností nejen do dalšího soutěžení, ale také mnohé zážitky do života či budoucí praxe. Při tomto výčtu je o motivaci pro přípravu na další ročník jistě skvěle postaráno a skládání nového týmu bude hračkou!

Na závěr bych pogrataloval vítězným gymnáziím z Moravy, které soutěž zcela ovládly. Je vidět, že v takovýchto soutěžích nemusí vítězit jen zástupci velkých gymnázií z největších měst ČR či SR, ale šanci mají všichni, kdo projeví zájem, píli a radost z dosažených vědomostí! V neposlední řadě zaslouží velký dík za skvělou akci pořadatelské gymnázium v Chebu a především pan Mgr. Stulák, jehož je celá soutěž dítětem.

Mgr. Vladimír Cieslar

Soustředění Columbelly před Vánoci 2017 aneb mráz kopřivu nespálí

4. – 6. prosinec 2017

V prvních prosincových dnech roku 2017 proběhlo tradiční soustředění Columbelly před vánočním koncertem. Soustředění náročné, těžké, pronásledované nepřízní okolností, obvyklým chatrným zdravím dámské části sboru v čase plískanic a Mikulášů a především závadou na topení rekreačního zařízení.

Už když jsme přijížděli a vyhlíželi na konci světa ve Šlovicích alespoň náznak kouře nad komínem, zesílily mé obavy způsobené mimo jiné dost mizernou a nepříjemnou komunikací s vlastníkem objektu. Nakonec jsme kouř ve stopovém množství doslova vyčuchali, ale mé obavy byly plně na místě. Když jsem vstoupila do budovy, cítila jsem jen velkou zimu, prázdnotu, absolutní ticho a ani náznak vůně oběda. Nicméně bylo otevřeno, tak jsem celou skupinku pozvala dál.

Ano, skupinku. Z regulérních 29 členů sboru jich se mnou v autobuse sedělo 15. Z toho jeden altopedagogický dozor. Chápete jistě, že jsem optimismem zrovna neoplývala. Velmi rychle se ale naštěstí ukázalo, že minimální počet zpěváků a nízká teplota nemusí soustředění zkazit. Možná naopak. Kolektiv se semkl, vzdoruje společným potížím. Všichni se snažili, i paní správcová. Přidávala peřiny, přímotopy, nekritizovala hlučná hudební vystoupení. Naopak za ně děkovala. I za to, že jsme neodjeli jako jiní klienti, kteří to prostě zabalili hned v pátek. My jsme vydrželi, skvěle se seznámili s nováčky do sboru právě na podzim přišedšími. Menší skupina se ukázala jako přínos i při nácviku, byli slyšet všichni včetně všech chyb. Později, v pátek večer a v sobotu přijeli i další, takže v nejsilnějším momentě nás bylo zpívajících 20. Honza přijel jako kamarád a pozorovatel a sbormistr se nepočítá. Zkoušelo se celé dny. A společná práce nás alespoň částečně zahřívala. Též pingpongová

obíhačka o přestávkách. Zjistili jsme, že při nedostatku pálek lze použít leccos, například sbormistryniny pantofle nebo mobily.

Do Šlovic jezdíme od roku 2007. Ale toto soustředění bylo naprosto ojedinělé. A nejen kvůli zimě. Protože mráz Columbello nespálí. A navíc, konečně došlo k tomu, po čem léta volám. K omlazení souboru. Jestli dobře počítám, v letošním školním roce přibýlo 10 nováčků. Jupí.

Mgr. Michaela Šreinová

Mikulášská exkurze 3. S

5. prosince 2018

5. prosince 2017 jsme se místo cvičení z chemie a fyziky vypravili s paní profesorkou Svobodovou na exkurzi do informačního střediska Správy úložišť radioaktivního odpadu (SÚRAO), které sídlí v centru Prahy. Po milém uvítání nás zde čekalo mikulášské překvapení v podobě drobných pozorností – každý z nás dostal plechovku energetického nápoje v podobě superkontejneru pro ukládání jaderného odpadu, propisovačku a reflexní pásku. Poté již začala hodinová přednáška. Dozvěděli jsme se o využití radioaktivity, klasifikaci jaderných odpadů, rizicích spojených s radioaktivním zářením i o problematice budování jaderných elektráren a hledání úložišť pro vyhořelé jaderné palivo. Přednášku zpestřilo zařazení pokusu s vizuální detekcí částic alfa, beta i gama pomocí speciálního přístroje a experimentální potvrzení učebnicového poznatku o jejich zachycení listem papíru, vodou nebo olovem. Každý z nás měl možnost prohlédnout si maketu peletky obohaceného jaderného paliva ve skutečné velikosti. Váží sotva 5 gramů, v Temelíně se z ní získá tolik energie jako z 880 kg černého uhlí.

Za správné odpovědi i chytré otázky si někteří z nás vysloužili ještě další odměny v podobě žvýkaček. Naše (jinak hlučná) třída byla po celou dobu jako pěna, což svědčí o tom, že přednáška měla u mých spolužáků úspěch. I přednášející byl s námi spokojen, ocenil náš aktivní zájem a rozloučil se s námi dárkem v podobě nástěnného obrazového kalendáře, který bude viset v naší kmenové učebně.

Sára Císařová, 3. S (za spolupráce s prof. Svobodovou)

Den otevřených dveří

5. prosince 2017

Den otevřených dveří Gymnázia Oty Pavla proběhne **5. prosince 2017 od 16:00 do 18:00** v budově školy. Přijďte se informovat o studiu, učebních plánech a přijímacím řízení.

Mgr. Pavlína Krupová oceněna!

7. prosince 2017

V 9. ročníku soutěže Knihovny Václava Havla o nejlepší studentský esej byla kromě studentů z celé ČR oceněna také naše kolegyně Mgr. Pavlína Krupová, vyučující českého jazyka, hudební a výtvarné výchovy. Ocenění odborné poroty získala za pedagogickou podporu studentů a šíření žánru eseje. Naší Pavlíně srdečně blahopřejeme!

RNDr. Jana Hrkalová

Vyhlášení esejistické soutěže pohledem studenta GOP

Slavnostní vyhlášení již 9. ročníku esejistické soutěže knihovny Václava Havla na téma „Má pravdu ten, kdo má nejvíc lajků?“, se uskutečnilo ve čtvrtek 7. prosince v půl páté odpoledne v budově Knihovny Václava Havla v ulici Ostrovní.

Všichni příchozí dostali už při příchodu jako pozornost balíček spolu s plakátem a knihou „Hele Havel“. 65 esejů hodnotila pětice porotců, jmenovitě: Bianca Bellová, držitelka ceny Magnesia Litera (za knihu Jezero); Štěpán Hulík, scénárista filmu Hořící keř (nebo seriálu Pustina); Daniel Konrád, vedoucí kulturní rubriky HN (bohužel nikoliv příbuzný autora tohoto textu, p. a.); Silvie Lauder, novinářka Respektu; Jan Němec, spisovatel, redaktor časopisu Host, účastník raného ročníku esejistické soutěže a znalec indické kuchyně.

Porotci velice kladně ocenili myšlenkovou hloubku esejů a dále rozváděli právě tyto myšlenky, několik esejů dokonce citovali. Každý z nich přečetl všech 65 prací, což je jistě také oceněníhodné. Co se týče intelektuální stránky tohoto milého setkání, padla tu spousta zajímavých názorů, na něž se, jak už to tak bývá, špatně vzpomíná, ale pokud bych měl jmenovat jeden za všechny, pak by to byla asi škála různých (můžeme říct až variačních) pohledů na otázku, zdali většina má, nebo nemá pravdu – tato otázka souvisí se zadáním soutěže vskutku velice úzce a jakási „vždyprávná“ odpověď na ni neexistuje.

Dále se tu diskutovalo například o problematice sociálních sítí (zde bylo zajímavé vidět, jak má každý z porotců jiný názor), o kladných i záporných stránkách internetové socializace, internetové anonymity atd.

Velký úspěch letos zaznamenalo naše gymnázium, díky paní profesorce Krupové bylo 11 esejů z celkových 65 právě z GOPu. Paní profesorka byla za tuto práci oceněna porotci (jako jediný pedagog), což by mělo škole připomenout, že kromě matematiky existují i jiné předměty, které by si zasloužily více hodinových dotací, než mají doposud. A s více hodinovými dotacemi a větší podporou mohou přicházet další úspěchy.

Matěj Konrád, 3.A

Příběh pro tebe

17. prosince 2017

Předvánoční čas jsme v literárním semináři věnovali projektu Příběh pro tebe. Chtěli jsme totiž poznat trochu blíže děti, které máme spojeny pouze s divošským řevem ve školní jídelně, a zjistit o nich i další informace. Vymysleli jsme proto výměnné obdarování: Seminaristé psali příběhy pro žáky 2.B a tito zase vymýšleli pohádky pro naše studenty. I přes zdravotní indispozice na obou stranách jsme nápad dotáhli do šťastného konce a v úterý 19. 12. se o velké přestávce konala slavnostní předávka textů. Druháci své kreativní práce doplnili i krásnými obrázky. Resumé: děti mají zdravé a silné hlasivky, ale i fantazii a výtvarný talent. Těšíme se na další akci s radotínskými školáky!

Mgr. Pavlína Krupová

Vánoce 2017 Na Prádle

18. prosince 2017

Letošní adventní koncert Columbelly se uskutečnil v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle největším předvánočním besněním, v posledním týdnu školy, ve všední den, konkrétně v pondělí 18. prosince 2017. Přes šibeniční termín Columbella opět hravě zaplnila kostel do posledního místečka, navíc vzadu u vstupu stáli, jako obvykle, opozdilci.

Kde se vzalo tolik posluchačů? Inu, sbor přijal větší množství nových členů, a tak se publikum rozrostlo o nové tváře, nové rodiče, nové prarodiče a jiné. V historii souboru je to ojedinělá situace, situace přímo revoluční, a tedy taky dost obtížná. Na tomto místě tímto děkuji všem nově přišedším pěvcům, hlavně tedy jejich hlasivkám, nasazení, slušnému zvládnutí repertoáru a vůbec.

Columbella nyní čítá 29 členů, na koncertě jich bylo 25. Z toho nováčků máme v sopráně 2, v altu 3, v tenoru 2 a v basu 3. Hlasy jsou celkem vyrovnané, zaplaťpámbu. Práce před námi je jako na kostele, ale pokud kolektivu vydrží onen duch zocelený na soustředění a na koncertě předvedený, lze na samém počátku roku 2018 hledět do budoucnosti souboru. Ten rok je z hlediska Columbelly i lidstva význačný tím, že století i sbor dosáhnou plnoletosti.

Zrovna dospěle ale teď Columbella na koncertě nepůsobila. Ba právě naopak. Byla velmi mladá, půvabná, veselá, a to téměř až pubertálním způsobem. Hlavně dívkám činila společně produkovaná hudba tolik štěstí a radosti, že některé v záchvatech smíchu padaly z praktikáblů, zmateně hledaly noty, složitě se přeskupovaly apod. Nevadí, každý jednou dospěje, snad...

Charakter koncertu byl také ovlivněn i dalšími okolnostmi, hudebními i nehudebními. Z těch hudebních bych ráda vyzdvihla všechny instrumentální vsuvky, krásně zahrané a dobře vybrané. Slyšeli jsme varhanní improvizaci Martina Šefčíka, flétnové duo Lucií Guštarové a Schröterové, housle Anežky Krutské doprovázené klavírem Katky Habánové. Ve svém středu jsme objevili nového sólistu Barta Müllera, kterého při Potopě doprovodil na kytaru Mikuláš Všelicha. Všichni byli skvělí. I ti, kteří měli trénu a sólově vystupovali poprvé. Děkuje.

Zásadní chybou koncertu byl jeho vlastní závěr. Ano, přídavek. Tak strašně ještě Columbella Klobouk ve křoví nikdy nezkazila. Plyne z toho poučení: Příště se uklonit a rychle pryč. Pro

případ nouze se naučíme známý Cimmerův Vichr z hor. Nutno podotknout, že nepříjemný pocit z koncertního trapasu byl rychle překonán pomocí skvělé tradiční společné večere v nedalekém podniku.

Vážení čtenáři, příznivci a posluchači, děkujeme upřímně za návštěvu koncertu. Těšíme se, že vás budeme na dalších vystoupeních potkávat pravidelně. Do nového roku přejeme mnoho štěstí a zdraví.

Za Columbello

Mgr. Michaela Šreinová

Vánoční volejbalový turnaj

21. prosince 2017

I tento rok se odehrál již tradiční vánoční turnaj ve volejbale, jehož se účastní třídy 3.- 6. ročníku šestiletého studia a třídy 1.- 4. ročníku čtyřletého studia.

Poté, co všechny týmy nastoupily před zaplněné tribuny a zopakovaly si, společně s panem profesorem Sedlákem, pravidla volejbalu, začaly první duely ve skupinové fázi turnaje. Turnaj se hrál systémem „každý s každým“, a nejlepší 2 týmy skupiny postupovaly do finálové čtveřice týmů, které si zahrály o medailová umístění.

Skupinové zápasy nám přinesly spoustu krásných výměn, akcí, třaskavých utkání mezi „paralelkami“, ale také příjemnou atmosféru, o kterou se postarali zbylí studenti. Ať už díky společnému outfitu, hlasitým pokřikům či pomocí nejrozumnějších originálních věcí (hrnec, vařečka, kýble, trouba, bubny...).

Překvapením turnaje byla jednoznačně nováčkovská 1.A, která zaskočila svým postupem do „final-four“. Společně s 1.A se do nejlepší čtyřky týmů probíjaly třídy 3.A, 4.A a favorizovaná 6.S. Ze semifinálových bitev vyšly vítězně třídy 6.S a 3.A, které se utkaly o post vítěze. Utkání „o bronz“, i přes bojovnost 1.A, pak dopadlo lépe pro zkušenější 4.A. Finálový duel přinesl velké drama, protože obě třídy hrály velmi vyrovnaný zápas. Nakonec svého soupeře 6.S zdolala, a stala se vítězem celého turnaje.

Všem bych chtěla moc poděkovat za pěknou atmosféru a také za krásný volejbal, který jsme měli možnost vidět.

Kateřina Hrubá, 4.S

Sportovní lyžařský kurz 2.S Špindlerův Mlýn, Penzion Horalka 13. – 19. ledna 2018

Náš lyžařský výcvik začal dlouho slibovaným putováním do kopce k chatě, které naše dějepisně zdatná třída neváhala nazvat „Solným pochodem“.

Další den už jsme šli na svah. Bylo hezky. Prašan, slunce, modré nebe, akorát trochu zima. Rozdělili jsme se na tři družstva a s nimi jsme spokojeně brázdili zasněžené kopce. Následujícího dne však hřejivé slunce pasátů vystřídaly kruté vysokohorské monzuny, takže ti vzdělanější z nás mohli na větvích kolem sjezdovek pozorovat naváté sněhové drůzy a agregáty.

Další dny jsme se tedy věnovali pilování lyžařského stylu a poslouchání přednášek typu: Bezpečnost na sjezdovce, Mazání lyží nebo Historie lyžování.

Toto dlouhodobé snažení nám umožnilo se čtvrtého dne vydat na celodenní lyžařský výlet, kde bylo tak krásné počasí, že ani nebylo třeba kvadratické rovnice, abychom přišli na to, že rychlost větru je „fakticky hodně velká“.

Předposlední den jsme vyrazili na celodenní běžkařský výlet po „nakloněné rovině“. Opravdu silně nakloněné rovině. Po cestě do Strážného jsme přišli bezmála o šestinu expedice, která se musela z nejruznějších důvodů vrátit na chatu. Naše kletby a nadávky se rozplývaly do chladného ticha bělavé mlhy.

Zkrátka a dobře, lyžařský výcvik jsme si všichni moc užili.

Ema Kándlová, studentka 2.S

Úspěchy v internetovém projektu KPBI

18. ledna 2018

Ve čtvrtek 18. ledna 2018 proběhlo v rezidenci primátorky hl. m. Prahy slavnostní vyhlášení výsledků pražských škol v dalším ročníku projektu „Kraje pro bezpečný internet“ (KPBI). I letos jsme měli mezi oceněnými dvě naše studentky. Jana Jiříčková ze třídy 4.A se umístila na 2. místě při řešení soutěžního kvízu PLUS a Anežka Tvrzová ze třídy 1.S byla vylosována z účastníků projektu. Náměstkyně primátorky prof. Ing. Eva Kislingerová společně se zástupci sponzorů předala oceněným diplomy a věcné ceny od sponzorů a propagační předměty hlavního města.

Při této příležitosti také paní náměstkyně poděkovala učitelům tří pražských škol, kteří zapojili do soutěže nejvíce studentů. I zde jsme patřili mezi velmi úspěšné. Ze 43 zúčastněných základních a středních škol se naše gymnázium umístilo na třetím místě.

Do projektu KPBI jsme v roce 2017 zapojili přes dvě třetiny našich studentů. Po prostudování elearningového kurzu zaměřeného na kybernetickou bezpečnost, studenti prokazovali své znalosti v internetovém kvízu. Základní kvíz vyřešilo správně 186 našich studentů. Úspěšní řešitelé základního kvízu pak mohli pokračovat v soutěžním kvízu PLUS, kde museli prokázat nejen hlubší znalosti o bezpečnosti při různých činnostech na internetu, ale i pohotovost při odpovědích, neboť úspěšní řešitelé byli srovnáni podle rychlosti, s jakou kvíz vyřešili. V celé Praze tento kvíz PLUS zvládlo 181 studentů. Mezi nimi byla naše Jana Jiříčková podle času čtvrtá, a tak postoupila do užšího pražského finále, kde pak obsadila výsledné 2. místo.

Děkujeme Janě Jiříčkové za vynikající soutěžní výsledek a dále i všem zúčastněným studentům za úspěšnou reprezentaci naší školy v tomto projektu.

Šachisté GOP na Přeboru Prahy středních škol

30. ledna 2018

Letošní Pražský přebor středoškolských družstev se uskutečnil v úterý 30. ledna 2018 v prostorách Vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů v Praze 5 na Santošce. Družstvo GOP nastoupilo oslabené o dva hráče základní sestavy, přesto však mezi patnácti družstvy (z původně přihlášených osmnácti) vybojovalo velice solidní 7. místo. Náš tým se opíral zejména o vynikající výkon Matěje Mareše, který získal 4,5 bodu ze 6 partií, čímž na nejsilněji obsazené první šachovnici dosáhl pátého nejlepšího výsledku. Někteří další hráči se spíše teprve seznamovali s atmosférou šachových turnajů a ve svých partiích zaplatili nováčkovskou daň v podobě několika zbytečných bodových ztrát, když dobře rozehrané partie nedokázali dotáhnout do úspěšného konce. I oni však přispěli svým dílem k pěknému 7. místu, což bylo více, než v co jsme při zahájení turnaje doufali. Svědčí o tom srovnání naší sestavy s výběry škol, které měly ve svých řadách zkušené hráče pražských šachových klubů, ale i srovnání našeho umístění s loňským výsledkem, který jsme dokázali vylepšit o 7 příček.

O úspěch týmu GOP se zasloužili (v pořadí podle šachovnic): Matěj Mareš (2S), Tomáš Füst (5S), Šimon Mára (3S), Adam Golec (1S) a Theodor Nauš (3S). Všem jmenovaným děkuji za dobrou reprezentaci naší školy a věřím, že v dalších soutěžích se jim podaří tento výsledek ještě vylepšit. Nejbližší příležitostí bude začátkem dubna tradiční turnaj čtyřlenných družstev na VŠ finanční a správní v Praze-Vršovcích.

Mgr. Luděk Sedlák, vedoucí šachového kroužku

Konečné pořadí

1. Gymnázium Jana Keplera A	7	7	0	0	25½	115½
2. Gymnázium Na Zatlance	7	6	0	1	22½	120
3. Gymnázium Christiana Dopplera	7	5	0	2	20½	114½
4. Gymnázium Jana Keplera B	7	4	0	3	15½	119½
5. Gymnázium Arabská	7	4	0	3	15½	111½
6. Gymnázium PORG	7	4	0	3	15	106½
7. Gymnázium Oty Pavla	7	3	1	3	15	91½
8. Gymnázium Jana Nerudy A	7	3	1	3	14½	107½
9. Gymnázium Elišky Krásnohorské A	7	3	0	4	14	117½
10. Gymnázium Jana Nerudy B	7	3	1	3	13½	85½
11. SPŠ dopravní	7	3	0	4	13	110½
12. Gymnázium Elišky Krásnohorské B	7	3	0	4	12½	87½
13. Malostranské gymnázium	7	1	3	3	11	86½
14. Gymnázium Budějovická	7	1	2	4	8½	86½
15. Gymnázium Jana Patočky	7	1	1	5	7½	97

Otevření nového pavilonu gymnázia

28. února 2018

V mrazivých únorových dnech nás zahřála milá událost. Po letech strávených jednáním a plánováním došlo k realizaci dlouhodobé potřeby gymnázia. Na školní zahradě vyrostla nová přístavba, která nabízí další dvě třídy k výuce. 28. 2. 2018 se slavnostního otevření nového pavilonu zúčastnili nejen učitelé a studenti, ale i vzácní hosté. Mgr. Lenka Němcová, ředitelka Odboru školství a mládeže MHMP, zavzpomínala na své učitelské začátky, které byly spjaty právě s naší školou, spolu se starostou Městské části Praha 16-Radotín Mgr. Karlem Hanzlíkem přestřižením pásky symbolicky otevřeli nový pavilon. Od pana architekta Petra Juráška jsme se dozvěděli, jak vznikl projekt i zajímavosti o realizaci stavby. Paní ředitelka RNDr. Jana Hrkalová jménem školy poděkovala paní ředitelce Němcové za poskytnutí podpory a finančních prostředků.

Hudebně tuto akci orámovalo na začátku vystoupení Kateřiny Habánové, která na klavír přednesla Chopinův Valčík a moll, na konci pak pěvecká zdravice, respektive Óda na nový pavilon, v podání smíšeného sboru 4.S.

Mgr. Pavlína Krupová

Óda na nový pavilon

1. Milé dámy, milí páni,
srdečně Vás zdravíme.
Radost číší z našich tváří,
protože dnes slavíme.
Škola se nám rozšířila,
teď už máme místa víc,
Alle Menschen werden Brüder,
poznatkům my jdeme vstříc.

2. Máme novou přístavbu,
je krásně bílá, přízemní,
Bože, dej, ať v ní nemáme myšlenky jen přízemní.
Číst, počítat, konverzovat
na vysoké úrovni.
Škola hrou je našim cílem,
jsme materiál úrodný.

3. Zanechme už dlouhých řečí,
pojd'me se tu vzdělávat.
Nejsme ti, co v křeči brečí,
že škola nám nemá co dát.
Ota Pavel shůry shlíží
na to naše snažení.
Ať nás nový prostor sblíží –
Buďme tady blažení!

Návštěva u pana Fibonacciho

9. března 2018

Dne 9. března 2018 měli studenti GOP vzácnou příležitost nahlédnout do kouzelného světa matematiky – pro mnohé z nás mimořádně zajímavého světa, který se otevře těm, kdo se o matematiku zajímají hlouběji, než jak předepisují školní osnovy.

Náhled do tajemství čísel a spojení matematiky s reálným světem, přírodou či světem počítačů nám umožnil projekt Fibonacciho šifrování. Pod tímto poněkud záhadným názvem se skrývalo zkoumání Fibonacciho posloupnosti, jejíž pozoruhodné vlastnosti odhalovali naši studenti společně se studenty z Gymnázia v Jihlavě a SPŠ v České Lípě. Společná hodina, během níž byly všechny tři školy v online propojení a kdy jejich studenti předváděli ostatním své prezentace, byla pro nás novinkou, zatím nikdy jsme se podobného projektu neúčastnili. I proto se museli studenti 2A a 3A, jimž byl úkol svěřen, vyrovnat s nezvyklou trémou, což ale platilo i pro jejich vyučující, zejména pro profesorku Markovou, která měla za úkol udržovat spojení, a v neposlední řadě i pro paní ředitelku, která se v projektu osobně angažovala a motivovala své studenty.

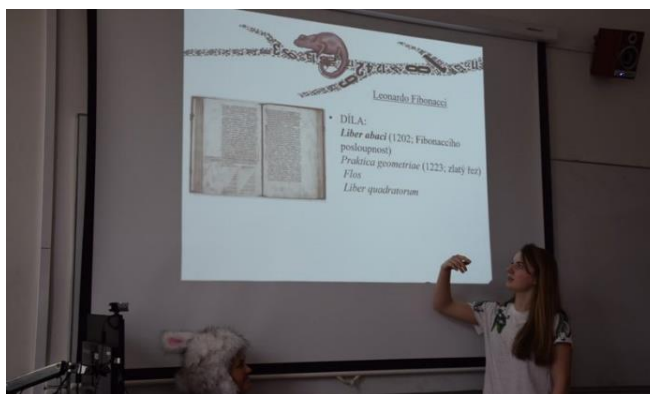
Jak viděli projekt „Fibonacci“ samotní aktéři – studenti 2A a 3A Gymnázia Oty Pavla? Z narychlo sestavené miniankety vyplynuly následující odpovědi. 2A: „Jsme rádi, že jsme nepodcenili přípravu, takže při prezentování jsme nebyli tolik nervózní.“ „Naučili jsme se spoustu nového, i když některým se o králících i zdálo.“ „Pro příště by bylo dobré vyzkoušet si prezentaci s ostatními školami předem i po technické stránce.“ „Vylepšili jsme si své vyjadřovací schopnosti.“ Většina studentů 2A ocenila spolupráci mezi ročníky a vyjádřila přesvědčení, že tento způsob výuky má budoucnost. Stejný názor (vyřčený v poslední větě) mají i studenti 3A. Z jejich dalších odpovědí stojí za zaznamenání: „Při přípravě jsem se dozvěděl mnoho zajímavostí, hlavním přínosem byla zkušenost s přípravou prezentace látky, kterou se ve škole běžně neučíme.“ Objevil se i tento pozoruhodný názor: „Mohlo to být pojato odborněji, raději bych si povídal o něčem složitějším.“ (Jde o názor studenta s vyhraněným zájmem o matematiku, který dochází na přednášky na MFF). Převažovalo však mínění, s kterým se ztotožnil každý z aktérů: „Byla to zajímavá zkušenost a příležitost setkat se s jinými školami.“

Jsme rádi, že naše počáteční obavy se nakonec ukázaly liché a že se společná hodina vydařila. Svůj krátký příspěvek proto nemohu zakončit jinak než poděkováním studentům, kteří si dali velkou práci s vyhledáváním a výběrem nejzajímavějších poznatků o Fibonacciho posloupnosti a dali si záležet i na jejich prezentování, a především poděkováním „duchovní matce“ a organizátorce projektu, paní profesorce Haně Ulíkové z České Lípy. Byla to zajímavá zkušenost pro žáky i jejich učitele a rádi si podobnou hodinu někdy zopakujeme.

Luděk Sedlák, GOP (Foto: Antonie Hradilková)

[článek na portálu www.veskole.cz](http://www.veskole.cz)

[článek na webu Střední průmyslové školy Česká Lípa](#)

Letošní druhý březnový týden je pro naši školu bezpochyby jeden z nejvýznamnějších. Ptáte se proč? Odpověď byla až do včerejška zcela nasnadě. Všichni máme pochopitelně na mysli maturitní ples ve čtvrtek 15. března. Tato významná událost kulturně-společenská získala v pondělí dopoledne svoji kulturně-společensko-historicko-vzdělávací předeheru.

Třídy 1.A, 2.A, 3.S, 4.S a maturitní literární seminář zakusily baroko. Ve zdech, obrazech a barokním duchu kostela svatých Šimona a Judy vychutnali studenti i doprovázející je profesorky nádhernou hudbu Antonia Vivaldiho. Skvělý houslista Pavel Šporcl doprovázený částí Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK celý program moderoval, dirigoval, hrál a nepochybně též připravil. Se svými slavnými modrými housličkami a skvělým ansámblem za sebou rozebíral dvě části nejhranějšího Vivaldiho kusu, Čtvera ročních dob. Pochopitelně šlo o ty aktuální, tedy Jaro a Léto. Kromě známých a jasných motivů jsme slyšeli třeba štěkat psa (viola), foukat větřík a vichřici (housle) nebo kukat kukačku (tedy jak kdo). Sympatický houslista se pokoušel – bohužel dost marně – naučit studenty, kde se při koncertu tleská. Přestože ale třeba tleskali jinde, než je při koncertech vážné hudby obvyklé, odnesli si všichni početní posluchači nesmazatelnou a milou vzpomínku.

Po koncertě se všechny výše jmenované skupiny rozprchly. 1.A a část literárního semináře zamířily do deště a na Karlův most a dále pak na Kampu. Studenti se podrobně seznámili s domkem, v jehož stěnách žili a působili J. Dobrovský, K. Holan a J. Werich, kterému je především expozice věnována. Zkusili ale i leccos jiného. Například vytvořit vlastního Golema v miniaturním měřítku, nasadit si masku bratří Fratellinů, jak si ji malovali V+W, poskládat po svém slova z Holanovy básně, napsat pár víceméně slušných slov na starodávném psacím stroji... Ale hlavně – ochutnat výrobky místní cukrárny!

Mgr. Michaela Šreinová

Maturitní ples tříd 6.S a 4.A.

15. března 2018

Dne 15. 3. 2018 se v Národním domě na Vinohradech konal Maturitní ples tříd 6.S a 4.A. Všem moc děkujeme za účast a doufáme, že jste si večer náramně užili.

Vaši maturanti

A tak jsme stávkovali!

15. března 2018

Ve čtvrtek 15. 3. 2018 se studenti našeho gymnázia zúčastnili celonárodní stávky se sugestivním názvem Vyjdi ven. Stávkovali jsme proti porušování a ohýbání Ústavy státníky, ale také proti personálním změnám, které provádí aktuální vláda v demisi. Nebyli jsme v tom sami, do akce, jež byla zorganizována studenty DAMU, se zapojilo přes tři sta středních a vysokých škol po celé republice.

V Radotíně jsme nejprve ve třídách o problematice debatovali. Studenti měli možnost zůstat ve škole a stávky se nezúčastnit. Ti, kteří chtěli podpořit iniciativu studentů DAMU, se ve 12 hodin vydali na prostranství nedaleko Berounky, kde se četly proslovy inspirativních osob – Petra Havlíčka, jednoho ze zakladatelů Občanského fóra, a bývalého prezidenta Václava Havla. Novoroční projev Václava Havla z roku 2001 rozhodně neztratil na aktuálnosti, a tak jsme se všichni, od nejmladších až po maturanty, mohli zamyslet nad tím, kde bychom rádi naši republiku v budoucnu viděli.

Následovalo focení s pravítky (symbolem studentstva) a samozřejmě samotné podepsání výzvy, která byla následně předána na DAMU.

Ráda bych poděkovala studentům KP DAMU, díky nimž se stávka mohla uskutečnit i v Radotíně, paní ředitelce Hrkalové, že naši iniciativu podpořila, a samozřejmě všem příšedším studentům a pedagogům (nečekali jsme vás tak v hojném počtu!).

Děkujeme a snad bude líp!

Karolína Umová, 4.S

Úspěšní absolventi mezinárodní zkoušky z francouzského jazyka – DELF 19. března 2018

V kinosále francouzského institutu v Praze proběhlo slavnostní předání diplomů DELF studentům, kteří úspěšně absolvovali čtyři části mezinárodní jazykové zkoušky z francouzštiny. Prokázali, že rozumí mluvenému projevu, odpovídali na kontrolní otázky vztahující se k textům, napsali odpovídající slohový útvar a více či méně radostně a s chutí pohovořili francouzsky. Tak, jak jsem to popsala, se to zdá jednoduché, ale úspěch je výsledkem společného i individuálního studia, píle a také osobního nasazení. Vždyť touto zkouškou si student potvrzuje, jaké úrovně v jazyce dosáhl (někdy je hraniční, ale někdy již směřuje k úrovni vyšší...), ale také, že zvládne nervozitu a stres, že je dostatečně pohotový, že se nenechá odradit nějakým dílčím nedostatkem, že se nevzdává a bojuje ...

Diplomy úrovně B1 jsou cenné o to více, že došlo ještě k jedné změně: od školního roku 2015/2016 ministerstvo školství povolilo možnost uznat mezinárodní diplomy z jazykových zkoušek jako formu profilové maturitní zkoušky. Vše je na zvážení ředitelů škol a naše paní ředitelka, která velmi podporuje výuku jazyků, zaujala vstřícný postoj.

Je mi ctí, že zde mohu uvést jména těch, kteří v roce 2017 – 2018 mezinárodně uznávané diplomy DELF B1 získali:

4. A

Jana Jiříčková, Hana Marková, Marek Procházka, Lucie Guštarová, Kateřina Habánová, Edita Kačerová, Antonín Mareš, Tereza Mrózková, Adéla Slámová, Kateřina Štolová, Barbora Tichá, Veronika Wodere

3. A

Anežka Hradecká, Michal Hořejší

6. S

Ester Atlasová, Josef Blažek, Aurika Bugaeva, Barbora Halounková, Karolína Kochová, Kristýna Lacigová, Klára Mitterwaldová, Marie Pecharová, Adéla Vrecionová

5. S

Nina Cunninghamová, Eliška Schönová, Kateřina Špačková, Tereza Špačková

Žákovský DELF se skládá ze zkoušek odpovídajících úrovním A1, A2, B1 a B2 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SEERRJ). Jednotlivé zkoušky je možné skládat nezávisle na sobě.

Pro každou úroveň (A1, A2, B1 a B2) jsou hodnoceny všechny čtyři komunikační dovednosti (poslech s porozuměním, čtení s porozuměním, mluvení a psaní), a to prostřednictvím čtyř zkoušek: tři zkoušky v rámci společné části, které uchazeči skládají hromadně (poslech s porozuměním, čtení s porozuměním a psaní), a jedna individuální zkouška (samostatný ústní projev).

Zadání a vyhodnocení zkoušek zajišťuje Mezinárodní centrum pedagogických studií se sídlem v Sèvres (CIEP).

Společná část zkoušek probíhá ve všech tzv. zkušebních místech současně, individuální část zkoušek je rozdělena dle časového harmonogramu, v Praze je organizace zastřešena Francouzským institutem.

Svou zprávu píší jako možnost sdílet radost z podařené práce a také jako možnou inspiraci pro další studenty francouzského jazyka.

Mgr. Božena Kohoutová

Finalisté 6. ročníku soutěže PHOTOCONTEST na Novoměstské radnici!

21. března 2018

Slavnostní předání cen celostátní soutěže PHOTOCONTEST, která je součástí vzdělávacího projektu PHOTOBASE, se uskutečnilo ve středu 21. března 2018 ve Velkém sále Novoměstské radnice v Praze. Karolína Umová, studentka 4.S Gymnázia Oty Pavla, se postarala o kultivované a příjemné moderování celé akce. Mezi jednotlivými projevy zazněly krásné středověké i moderní skladby na harfu, flétnu (Eva Slavická, Michala Váňová) a saxofon (Ondřej Valter). Všichni tři muzikanti jsou i přes svůj profesionální přístup teprve studenty 1. ročníku šestiletého studia! V úvodu promluvila paní Jana Vlášková z odboru školství Magistrátu hl. m. Prahy, ve své řeči ocenila vysokou úroveň fotografií, citlivé vnímání současné mladé generace světa kolem sebe, ale hlavně vyjádřila radost z mladých lidí, kteří nejsou připoutáni k elektronické virtualitě a snaží se reflektovat a zobrazovat reálný svět.

Jana Hrkalová, ředitelka Gymnázia Oty Pavla, poděkovala všem žákům i studentům z různých koutů České republiky za zaslání velkého počtu fotografií – **celkem se sešlo 1607 fotografií od 734 žáků ze 119 škol**. V polovině února se odborná porota sešla k anonymnímu hodnocení a výběru vítězných fotografií v každé kategorii a také dalších nejzdařilejších fotografií (s tématy: Portrét, Strom a Reportáž) pro výstavu v Novoměstské radnici. Vysoký počet přihlášených svědčí o oblíbenosti a již určitému renomé této soutěže.

O vysoké odborné úrovni finálového kola soutěže promluvil fotograf a scénárista Adolf Zika společně s fotografem Ivanem Bártou. Oba se s ostatními podělili i o osobní zkušenosti a poradili finalistům soutěže, jak by mohli pokračovat ve své práci. Vítězové byli obdarováni hodnotnými cenami od všech partnerů projektu. Pro všechny finálové účastníky připravila společnost FotoVideo fotopapíry, časopisy FotoVideo a také knihy o fotografování. Jazyková agentura Channel Crossings věnovala všem mladším vítězům sady Labyrinth Biology&English (učebnice, pracovní sešity, CD, deskové hry) a sladkosti.

Největší radost měla absolutní vítězka soutěže Aneta Omastová ze Základní školy T. G. Masaryka v Sušici – obdržela fotobrašnu, fotoknihu Mistrovství práce a DLSR od firmy NIKON a výpravnou publikaci Adolfa Ziky Poslední kniha století.

Zástupce vítězné Střední školy z Brna, Charbulova 106 převzal poukaz na nákup zboží v hodnotě 5 000,- Kč od společnosti Elvira a fotopapíry od firmy FotoVideo.

Nejhezčí okamžiky nastaly ve chvíli, kdy se účastníci setkání ocitli mezi vystavenými fotografiemi ve věži Novoměstské radnice. Slavnostní vernisáž představila totiž nejen vítězné záběry, ale i jejich tvůrce, žáky a studenty základních i středních škol ze všech koutů České republiky. Všichni finalisté s nadšením prohlíželi své vytištěné fotografie, vítězové byli překvapeni velkoformátovými fotografiemi. Zdařilý digitální tisk celkem 60 fotografií zajistila společnost Elvira.

Z unikátního setkání nejlepších mladých fotografů ČR měli kromě samotných účastníků radost také jeho pořadatelé z Gymnázia Oty Pavla, kteří celé dopoledne neskrývali dojetí a s potěšením přijímali poděkování od vítězů, jejich rodičů i pedagogů.

Výstava vítězných fotografií potrvá v Galerii věže Novoměstské radnice do 1. dubna 2018. Veřejnost má tak jedinečnou možnost poznat, jak nejmladší fotografové ČR umí pozorovat současný svět.

Mgr. Pavlína Krupová a RNDr. Jana Hrkalová

Studentský parlament GOP

28. března 2018

V letošním školním roce 2017/2018 se z iniciativy studentů zrodila nová organizace, Studentský parlament GOP. Jedná se o samostatnou, nezávislou složku našeho gymnázia, která je výhradně aktivitou studentstva.

Parlament je složen z pěti členů rady a jednoho zástupce z každé třídy (v tomto roce se již nezapojovaly maturitní třídy, proto je nás celkem třináct). Tito členové se jednou měsíčně scházejí na veřejném zasedání, kde řeší rozličná témata, roklují o událostech uplynulých a nastiňují dění budoucí.

Jednou z prvních akcí, kterou SP GOP zorganizoval, byla Výstražná stávka studentstva #VyjdiVen, vzniknuvší z popudu studentů DAMU jako reakce na politickou situaci v naší vlasti. Díky této události se parlament dostal do širšího povědomí jak studentstva, tak profesorského sboru, čímž si získal mnoho sympatizantů (ovšem, jak mnozí tuší, také odpůrců).

Na výročí narození Jana Amose Komenského (28. 3.) jsme také nelenili. Tento den je vyhlášen jako Den učitelů, proto jsme upekli pro každého profesora muffin díky osazený personalizovaným praporkem se jménem a titulem. Po srdceryvném proslovu jednoho z čerstvě zvolených třídních zástupců si nejeden profesor pochutnal na tomto lahodném dárku.

Na začátku dubna jsme již zvládli první zasedání zkompletovaného parlamentu. Pro představu o řešených tématech bych za příklad zvolil převolení rady dle stanov (neboť někteří reptali, že parlament není demokratický), organizaci nadcházejícího projektového dne nebo problematiku varných konvic ve školách.

V následujících týdnech/měsících nás čeká návštěva spřátelených škol, při níž členové parlamentu provedou zástupce škol po budově gymnázia, a již zmíněný projektový den, na jehož programu se bude SP GOP podílet.

Neboť jsem vyčerpал všechna svá slova, jež jsem vám chtěl sdělit, nezbývá mi, než závěrem odkázat na příložené stanovy, které jsou volně dostupné všem zájemcům. Zároveň doufám, že se nyní povědomí o SP GOP rozšíří i mezi rodičovskou obec.

Za Studentský parlament Gymnázia Oty Pavla

Tomáš Fürst, 5.S

Naši studenti umějí psát!

2. dubna 2018

Psaní esejí je královskou disciplínou, ne každý se do této aktivity pouští. Studenti literárního semináře se však esejí nebojí, a proto se v lednu zúčastnili soutěže o nejlepší středoškolskou práci, kterou vyhlásilo oddělení religionistiky KSA FF Univerzity Palackého v Olomouci. Na téma V co Češi věří psali zajímavé a podnětné texty. Svou esejí porotu zaujala Martina Drdáková (5.S), která ve své práci zužitkovala jak znalosti historie, všeobecný rozhled, tak i osobní zkušenosti s tímto tématem. Martina získala krásné 3. místo ve velké konkurenci studentů z celé České republiky, celkem bylo hodnoceno 58 esejí. Příjemným oceněním je také finanční odměna, inspirace v podobě odborné publikace a v neposlední řadě i pozvání na odbornou konferenci v říjnu 2018.

Gratulujeme!

Mgr. Pavlína Krupová

Veni. Vidi. Vici!!!

5. dubna 2018

Takto jednoduše by se dalo shrnout čtvrtetní (5. 4. 2018) grandiózní vystoupení našeho družstva v krajském kole XVII. ročníku celostátní dějepisné soutěže gymnázií na téma Československo 1968 – 1977. V konkurenci 27 pražských gymnázií překonalo vynikající umístění z loňského roku (5. místo z 33 škol) a letošní krajské kolo ovládlo! Zajistilo si tím stejně jako loni postup do celostátního finále (spolu s družstvy ze Slovenské republiky), které se bude konat v listopadu letošního roku v Chebu. K tomuto jedinečnému úspěchu v historii naší školy gratulujeme Karolíně Umové a Martinu Boháčovi ze 4.S a Matěji Konrádovi z 3.A. Tímto jim velice děkujeme za vynikající reprezentaci naší školy a přejeme mnoho úspěchů v listopadovém finále!

Mgr. Vladimír Cieslar

Dne 17. 4. se skupina němčinářů ze třídy 3. A a 5.S vydala po stopách německy píšícího pražského spisovatele Franze Kafky.

Nejprve jsme navštívili Nový židovský hřbitov na Olšanech, kde je Franz Kafka pochován. Poté jsme se přemístili do muzea, které leží na Malé Straně v ulici Cihelná. Zde jsme měli malou exkurzi, během níž jsme se ocitli v letech 1883 – 1924. Díky této exkurzi jsme měli možnost lépe poznat Kafkův život, jeho obavy, známosti a další zajímavé informace. Po návštěvě muzea jsme naši výpravu zakončili u Staroměstského náměstí. Výlet jsme si užili a dozvěděli jsme se mnoho nových informací.

Natálie Nájemníková, Eliška Pokorná, Max Drkoš, 3.A

Ukázkové jaro ve Šlovicích

20. - 22. dubna 2018

Jako by se nám příroda chtěla omluvit za minulou nepohodu, tentokrát k nám na soustředění obrátila svou krásnou tvář. Jaro se předvádělo, ukazovalo, co umí. Sluníčko svítilo, včelíčky bzučely, potůčky zurčely, kvítka a kytíčky vůkol. Jedním slovem kýč.

Předcházející chladno, spousta povinností a v neposlední řadě úrazy bohužel zavinily menší počet účastníků, než jsme čekali. Ve dnech 20. – 22. dubna se nás sešlo – symbolicky – 21. Byli to ale jedinci silní, stateční a talentovaní. K mé veliké radosti mezi nimi i dva úplní nováčci, jeden altík a jeden bas.

Trénovali jsme pilně, po celé tři dny. Za okny pěli ptáčci a sportovali sportovci. I nás jednou tento pohled inspiroval ke společné vycházce, spojené s rácháním v Berounce, a aktivitě ve večerních hodinách, která vzdáleně možná mohla někomu připomínat volejbal. Náš míč neustále někam mizel, buď směrem k řece nebo na sousední hřiště. Skuteční sportovci nad naším počínáním kroutili hlavami, nechápali ani náš volejbal, ani naši celodenní dřinu hudební.

Na všech náročných zkouškách jsme připravovali program na koncert plánovaný na 11. června. Šlo to ale obtížně, alt je oslabený a půlka sopránu nepřijela, protože se nervuje kvůli maturitě. Proto jsme museli sáhnout po starších flácích, hitech z našich počátků. Jsou totiž jednodušší... Z novinek v našem repertoáru bych chtěla zmínit lehce kontroverzní píseň o kokosech, kterou zhruba polovina osazenstva nadšeně vítá, druhá zuřivě odmítá. Já kvůli ní nespím, protože mi stále zní v hlavě, při chůzi si počítám a straším kolemjdoucí výkřiky raz dva véry fat. Do repertoáru Columbely se vrací písně z Afriky a české lidovky.

Sborové soustředění přineslo ovoce, krásnou harmonii, hudební i lidskou, nové skladby i nová přátelství. Došlo i k symbolickému propojení současného sboru s členy v Columbelle již bohužel nezpívajícími. Jeden významný, silný a nejmenovaný bas poslal již před časem do

našeho sdružení altistku, která se již brzy stane jeho švagrovou, a na soustředění ještě jejího malého brášku...

Tak plyne čas.

Mgr. Michaela Šreinová

Goethe-Zertifikat B1 – dá se to zvládnout!

15. května 2018

Letos poprvé se do přípravy na mezinárodní certifikát pustili i žáci čtyřletého studia. Chtěly bychom Vám sdělit své zkušenosti, neboť zkoušku zvládli všichni úspěšně!

Studenti se na zkoušku připravovali hlavně na semináři z němčiny, kde zkoušeli vypracovávat ukázkové testy, ale také v řádných hodinách němčiny. Klíčová byla samozřejmě i domácí příprava. Škola zapůjčila studentům materiály pro úspěšné zvládnutí dané zkoušky. Zkouška se skládala za čtyř částí: ústní, písemné části, poslechu a porozumění textu. „Hlavně s písemnou částí nám velice pomohla paní profesorka Voršilková. Vždy nám naše práce opravila a upozornila nás na jejich nedostatky,“ říkají studentky 4.A. Paní profesorce Kratochvílové děkují za skvělou pomoc a podporu studenti 6.S. Dále upozorňují na to, že pro vysokou úspěšnost je důležité číst pravidelně německé texty. „K ústní části je žádoucí si doma připravit všechna témata, která by se mohla u zkoušky vyskytnout.“ „Možná témata jsou k dohledání na internetu nebo v doporučené literatuře,“ dodávají. Všichni žáci, kteří se zkoušky letos zúčastnili, ji úspěšně složili.

Goethe-Zertifikat má mnoho výhod, například uplatnění místo profilové maturity nebo možné využití v budoucím zaměstnání.

Takže vy, milí čtenáři, kteří o zkoušce uvažujete, nebojte se a zkuste to!

Andrea Sluková a Patricie Gajdošová, 4.A

Stejně jako loni – i letos se naše gymnázium zapojilo do výtvarné soutěže konané u příležitosti mezinárodní kampaně „Vlajka pro Tibet“. A také letos se mezi studenty našla výherkyně. Michaela Majerová (1.A) získala 1. místo za obraz Tibetská babička. Míša zaujala svou perfektní kresbou i citem pro barevnou kompozici. Naši studentce srdečně gratulujeme a těšíme se na další výtvarná díla!

Mgr. Pavlína Krupová

Poznávací zájezd do severního Německa

26. - 29. května 2018

V sobotu 26. května se třídy 4.S a 3.S vydaly na čtyřdenní výlet do severního Německa. Vyrazili jsme pozdě večer a dlouhou cestu každý strávil podle svého uvážení. Do Hamburku jsme dorazili okolo osmi hodin ráno a po krátkém rozchodu jsme absolvovali okružní plavbu po přístavu a mohli jsme kromě jiného vidět pátou největší loď světa, Queen Mary 2. Následovala návštěva Labské filharmonie, ze které jsme si mohli prohlédnout téměř celé město. Celým dnem i zbytkem zájezdu nás provázel charismatický pan Vavřík.

Noc jsme strávili v lesní ubytovně ve Schwerinu, ve kterém jsme si ráno prohlédli ostrovní zámek a pokračovali do Wismaru, kde jsme kromě Euro shopu a rozličných stravovacích zařízení mohli obdivovat například Švédský dům. Následoval ostrov Poel, jehož návštěvu většina využila k osvěžení v Baltském moři. Zbytek odpoledne jsme strávili v Lübecku, ve kterém jsme navštívili monumentální kostel sv. Marie a prošli se pod trochu křivou Holštýnskou bránou.

Na poslední noc jsme odjeli do Bad Oldesloe, ze kterého jsme se ráno vydali na dlouhou cestu domů, od které nás zdržela už jen návštěva Lüneburských vřesovišť. Do Radotína jsme dorazili podle plánu okolo deváté hodiny. Celý zájezd byl zajímavě naplánovaný a věřím, že si ho všichni užili.

Jáchym Ševčík, 4.S

Poslední květnový den 31. 5. 2018 byl pro naše gymnázium slavnostní událostí. Maturanti totiž převzali z rukou svých třídních (Ing. Petr Vetiška – 6.S a Mgr. Tomáš Dostál – 4.A) potvrzení o vykonání zkoušky z dospělosti. Nově se tato ceremonie konala na romantickém místě u řeky Berounky. Sluníčko nám opravdu přálo a hrálo (možná až moc). Programem profesionálně provázela Karolína Umová (4.S) a o hudební zpestření se zasloužil talentovaný Ondřej Valter – při nástupu studentů zahrál Gaudeamus a v průběhu zazněla melancholická skladba Reflection od Mathewa Wildera (jedno oko nezůstalo suché...) a trefná, aktuální, velmi akční píseň Zero to hero od Alana Menkela. K absolventům promluvil starosta Radotína (a zároveň otec jednoho z absolventů) Mgr. Karel Hanzlík a také RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka Gymnázia Oty Pavla. Za výjimečné studijní nasazení i výsledky byli odměněni Lukáš Radda (6.S) a Jana Jiříčková (4.A). A trocha té statistiky: v 6.S prospělo s vyznamenáním 14 studentů a studentek (z toho 3 se samými jedničkami), ve 4.A pak 3 studentky (jedna se samými jedničkami). Tímto rituálním aktem jsme zase o jeden zajímavý ročník studentstva chudší... Všem absolventům přejeme, aby byli spokojeni s výběrem studijních oborů, vedli zajímavý život a plnili ve svém profesním životě nejen peněženky, ale i sny.

Mgr. Pavlína Krupová

Sportovní vodácký kurz 5.S

4. června 2018

Dne 4. června 2018 se v devět hodin sešla na Hlavním nádraží v Praze malá skupinka složená z devatenácti studentů třídy 5.S, jejich třídní Šárky Sukeníkové a dva zeměpisář Tomáš Dostál a syn. Většina byla vybavena velkými krosnami, menšina si vezla neurčité množství tašek. Byli jsme připraveni nasednout na vlak a vyrazit na cestu, která měla cíl v kempu ve Vyšším Brodě.

Když jsme dorazili na místo, čekaly nás tři zásadní úkoly: postavit stany, rozebrat si vybavení a naučit se s ním zacházet. Abych nezabíhala do detailů, z prvního dne vyplynula především jedna zásadní věc, a to, že jsme, co se týče ovládání lodí, všichni šikovní.

Druhý den nás čekala etapa do kempu Branná. Hned ze začátku cesty jsme byli veselí a rozverně jsme po sobě cákali vodu. Smích nás přešel ve chvíli, kdy jsme dopluli k prvnímu jezu. Před ním jsme všichni spořádaně vylezli s lodí, šli se na něj podívat a poslechnout si instrukce. To nás mělo sice uklidnit, ale stejně jsme většinou byli stále trochu na vážkách. Pozitivní ovšem je to, že se nám všem nakonec povedlo ho úspěšně sjet a nikdo se necvakl. V cestě jsme potom pokračovali jako souloď a k tomuto příjemnému uskupení jsme si pouštěli pohodovou old school hudbu, kterou jsme si užívali nejen my, ale byli jsme za ni pochváleni i panem instruktorem. Na oběd jsme se stavovali v Rožmberku, kde jsme si mohli podle vlastního uvážení projít městem. Ke konci cesty už nás čekalo jenom doplutí do kempu, stavba stanů a večere.

Ve středu nás sice čekala nejkratší etapa, byla ale dost fatální. Hned dvě z vodaček 5.S byly oslabeny, jedna poraněním kolene, druhá dostala z překrásného počasí úpal. Jakmile jsme dopluli, v kempu se nám zase ztratilo jedno pádlo, později jsme ale zjistili, že bylo jen uschováno s dobrými úmysly zodpovědným spolužákem. Celé odpoledne jsme potom měli rozchod v Českém Krumlově, kde jsme se mohli podle vlastního uvážení najíst, napít, projít a pokochat. Naši večerní aktivitou bylo to, že jeden ze spolužáků ulovil rybu, kterou potom čtyřčlenná chlapecká skupina 5.S opekla v hrnci určeném na vaření vody. Přes všechny překážky se jim ryba ale povedla a byla schválena i paní profesorkou třídní. I za to noční drhnutí hrnce to stálo.

Na začátek nejdelší čtvrté etapy nás čekaly čtyři známé krumlovské jezy. Projíždění Krumlovem bylo krásné, dokonce tak moc, že se někteří kormidelníci nebáli si na lodích stoupnout a hrát si „na Benátky“. Posléze to zkoušeli i někteří hácci. V Krumlově to ale nebyla jenom pohoda a na jednom z jezů se jako první za celý kurz cvakla slečna třídní s jedním z našich spolužáků. Smích nás všech se musel nést až do Prahy. Co její loď ovšem omlouvá, je to, že hned po ní se potopil sám pan instruktor s jednou z našich spolužaček. Zbytek etapy byl v poklidu, těsně před kempem ovšem ti odvážnější z nás jeli dobrodružnější částí řeky, což nakonec vedlo k dalším dvěma cvaknutím. Opět to byly dvě smíšené posádky, což znamená, že ze třídy 5.S se nepřevrhla ani jedna dívčí posádka a přežila jen jedna smíšená.

Poslední den už jsme jen dvě hodinky doplouvali do Boršova na oběd a na vlak. Čekala nás potom už jen dlouhá cesta do Prahy.

Počasí, jak konstatoval sám pan profesor Dostál, jsme měli velice vydařené. Ani jednou nám nezapršelo a myslím, že i díky tomu jsme si kurz naplno užili. Hned po příjezdu na nás dolehlo dovolenkové štěstí, které s chvilkovými výjimkami vydrželo nám všem až do odjezdu.

Eliška Schönová, 5.S

Literární rallye s Gymnáziem Wurzen

5. června 2018

Společně se studenty Magnus-Gottfried-Lichtwer-Gymnasium Wurzen se němčináři z 2.A a 3.A zúčastnili Literární rallye v Pražském literárním domě. Na místě jsme se sešli s našimi německými partnery. Literární dům se zaměřuje na v Praze žijící německy píšící autory a jejich dílo, což bylo i hlavním námětem naší aktivity. Rozdělili jsme se do několika mezinárodních týmů a obdrželi mapu Prahy s deseti úkoly. V časovém limitu bylo naším cílem navštívit stanoviště spojená s nejznámějšími německými autory – Franz Kafka, Max Brod, Franz Werfel – a plnit různé úkoly. Pro nás byla tato akce skvělou možností, jak si procvičit němčinu, a naši němečtí přátelé byli nadšeni z poznávání Prahy.

Zuzana Hejlová a Adéla Šimůnková, 3.A

Den otevřených dveří na německém velvyslanectví

26. června 2018

V rámci Dne otevřených dveří navštívili vybraní žáci tříd 2.A, 3.A a 5.S Velvyslanectví Spolkové republiky Německo na Malé Straně. Čekal nás nabitý program, například živá knihovna, workshop o filmařině a fotografii, koncert německých zpěvaček či přednáška o výměnném pobytu v zahraničí. V zahradě Lobkovického paláce bylo instalováno mnoho informačních stánků, u kterých jsme si mohli také otestovat získané znalosti. I přes úmorné vedro jsme se toho za takto strávené dopoledne hodně přiučili a doufáme, že se nám nějaká podobná příležitost naskytne znovu!

Antonie Hradilková a Tereza Voltová , 2.A

